

Ministerstwo Klimatu i Środowiska

Departament Ochrony Przyrody

DOP-ZP.053.2.2024.AZ
3540198.14601739.11771647
Warszawa, 13-03-2025

Na podstawie art. 13 ust.1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. ustawy o petycjach (Dz. U. z 2018 r. poz. 870, z późn. zm.) w odpowiedzi na Pana petycję wskazuję, jak poniżej.

Aktualnie obowiązujące przepisy wskazują, w art. 11 ust.1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1580, z późn. zm.) do zadań własnych gmin należy zapobieganie bezdomności zwierząt i zapewnienie opieki bezdomnym zwierzętom oraz ich wyłapywanie. Rada gminy wypełniając ww. obowiązek określa w drodze uchwały program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt.

W zakresie kwestii finansowania ośrodków rehabilitacyjnych wskazać należy, że kwestie te są już uregulowane w art. 76 ust. 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U. z 2024 r. poz. 1478, z późn. zm.), który stanowi, że regionalny dyrektor ochrony środowiska może dofinansowywać z własnych środków budżetowych leczenie i rehabilitację zwierząt w ośrodkach. Odnosząc się części postulatu dotyczącego umożliwienia finansowania całej działalności ośrodków, a nie wyłącznie leczenia weterynaryjnego – należy wyjaśnić, że w obecnym stanie prawnym regionalny dyrektor ochrony środowiska może dofinansowywać leczenie i rehabilitację zwierząt w ośrodkach. Jest to zatem zakres szerszy niż samo leczenie weterynaryjne.

Jednocześnie wskazać należy w odniesieniu do postulatu cyklicznego i przewidywalnego finansowania, iż wprowadzenie ryczałtowych stawek za przyjęcie zwierzęcia do ośrodka oraz dziennej stawki rehabilitacyjnej nie uwzględnia specyfiki działalności ośrodków, do których trafiają różne gatunki zwierząt, w bardzo różnym stanie zdrowotnym. Określenie adekwatnych stawek wydaje się niemożliwe, gdyż koszty poszczególnych przypadków mogą być skrajnie różne. Wydaje się, że wysokość dofinansowania powinna raczej zależeć od rzeczywistych potrzeb ośrodka.

Odnosząc się do kwestii rozszerzenia definicji ośrodka rehabilitacyjnego i umożliwienia przekazywania zwierząt po rehabilitacji do azylów, ogrodów zoologicznych lub innych jednostek nie jest konieczna zmiana aktualnie obowiązujących przepisów. Obecna definicja ośrodka rehabilitacji zwierząt w żaden sposób nie wyklucza możliwości przekazywania zwierząt trwale niezdolnych do przywrócenia do środowiska do innych podmiotów uprawnionych do ich przetrzymywania takich jak: azyle dla zwierząt, ogrody zoologiczne czy podmioty

posiadające zezwolenie na odstępstwo od zakazów obowiązujących w stosunku do gatunków chronionych (art. 56 ww. ustawy o ochronie przyrody).

W kwestii kontroli przed rozpoczęciem działalności ośrodka rehabilitacyjnego zwierząt wyjaśnić należy, że nie przewiduje się zmiany przepisów w tym zakresie. Wyjaśnić należy, że elementem wniosku o wydanie zezwolenia na utworzenie i prowadzenie ośrodka rehabilitacji zwierząt jest opis pomieszczeń do leczenia i rehabilitacji zwierząt. W przypadkach tego wymagających Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska wzywa wnioskodawcę także do przesłania fotografii ww. pomieszczeń i całego terenu planowanego ośrodka. Zgodnie z art. 75 ust. 4 ustawy o ochronie przyrody Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska odmawia wydania zezwolenia, jeżeli wnioskodawca nie spełnia warunków leczenia i rehabilitacji zwierząt odpowiadających potrzebom biologicznym danego gatunku. Należy nadmienić, że Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska nie rzadziej niż raz na 3 lata jest zobowiązany przeprowadzić kontrolę ośrodka rehabilitacji zwierząt. Trzeba pamiętać, że to maksymalny termin i kontrole takie mogą być (i często są) przeprowadzane częściej. Ponadto przed wydaniem zezwolenia na utworzenie i prowadzenie ośrodka rehabilitacji zwierząt wymagana jest opinia właściwej miejscowo rady gminy. Należy także zauważyć, że przepisy nie określają konkretnych „standardów” przetrzymywania zwierząt w ośrodkach – jest to spowodowane tym, że warunki przetrzymywania rannych i chorych zwierząt zależą od indywidualnych przypadków, w tym rodzaju obrażeń i aktualnego stanu zdrowotnego.

W zakresie kwestii minimalnych wymagań dotyczących kwalifikacji kierowników ośrodka rehabilitacyjnego zwierząt wskazuje się, że wprowadzenie tego wymagania byłoby nadmiarowe. Elementem wniosku o wydanie zezwolenia na utworzenie i prowadzenie ośrodka rehabilitacji zwierząt jest informacja o możliwości zapewnienia opieki lekarsko-weterynaryjnej. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska wymaga aby wnioskodawca, który sam nie jest lekarzem weterynarii, dołączył do wniosku kopię podpisanej umowy z lekarzem weterynarii lub stosownego oświadczenia lekarza weterynarii. Należy zauważyć, że zgodnie z art. 27 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt zabiegi lekarsko-weterynaryjne na zwierzętach są dopuszczalne dla ratowania ich życia lub zdrowia oraz dla koniecznego ograniczenia populacji i mogą być przeprowadzane wyłącznie przez osoby uprawnione.

Z wyrazami szacunku

Piotr Kropiński
Zastępca Dyrektora
Departament Ochrony Przyrody
Ministerstwo Klimatu i Środowiska
/ – podpisany cyfrowo/